

Nr 1.

Ankom till riksdagens kansli den 26 maj 1932 kl. 3 e. m.

Sammansatt konstitutions- och bevillningsutskotts utlåtande, i anledning av väckta motioner om provisorisk om- läggning av landstingsskatten.

I två likalydande, till konstitutionsutskottet hänvisade motioner, nr 106 i första kammaren av herr *Fritiof Gustafson* och friherre *Lagerfelt* samt nr 151 i andra kammaren av herr *Skoglund* m. fl., har hemställts, att riksdagen måtte i avvaktan på en definitiv reglering av landstingsbeskattningen antaga bestämmelser, avseende att i enlighet med i motionerna angivna riktlinjer låta inkomsten utgöra underlaget för landstingsskatten.

Vid motionerna har fogats förslag till ändring av 46 § 1 mom. lagen om landsting den 20 juni 1924 (nr 349) ävensom förslag till lag om landstingsskatt. Förslagen äro av följande lydelse

Förslag

till lag om ändring av 46 § 1 mom. lagen om landsting
den 24 juni 1924.

§ 46.

1 mom. Där — — — landstingsskatt. Skyldighet att erlagga landstingsskatt skall, med den inskränkning, som må föranledas av stadgandet i 2 mom., åligga en var, som jämlikt senast fastställda taxeringslängder är inom landstingsområdet skattskyldig till dylik skatt. Landstingsskatt utgöres av en var skattskyldig i förhållande till det antal landstingsskattekronor och landstingsskatteören, som enligt bestämmelserna i lagen om landstingsskatt påförts honom på grund av skattskyldighet inom landstingsområdet.

Förslag

till lag om landstingsskatt.

§ 1.

Allmän kommunalskatt, varom stadgas i lagen om landsting, skall utgöras i förhållande till det antal landstingsskattekronor och landstingsskatteören, som påføres en var skattskyldig enligt de i denna lag fastställda grunder.

Angående taxeringsmyndigheter och förfarandet vid taxering inom landstingsområde till landstingsskatt stadgas i gällande taxeringsförordning.

§ 2.

Som underlag för landstingsskatt påföres skattskyldig ett landstingsskatteöre för varje krona beskattningsbar inkomst.

Etthundra landstingsskatteören bilda en landstingsskattekrona.

§ 3.

Om vad som är att hänföra till landstingsskatt skattepliktig inkomst, så ock om beräkning av inkomst från olika förvärvskällor, därom skall gälla vad i 17—44 §§ kommunalskattelagen är stadgat, dock med det undantag, att vid beräkning av inkomst av jordbruksfastighet, inkomst av annan fastighet eller inkomst av rörelse icke får frånräknas det inkomstbelopp, som skall anses beskattat genom fastighetsskatt; och skall i följd härav såsom inkomst av förvärvskälla, som nu sagts, anses den enligt de i kommunalskattelagen meddelade bestämmelser beräknade nettointäkten.

§ 4.

1 mom. Därest vid beräkning enligt nu angivna grunder av skattskyldigs inkomst från särskild förvärvskälla uppkommer underskott, skall angående avräknande av sådant underskott vad i 46 § 1 mom. kommunalskattelagen stadgas i tillämpliga delar lända till efterrättelse.

2 mom. I hemortskommunen äger skattskyldig, som varit här i riket bosatt under hela beskattningsåret, därjämte njuta avdrag för periodiskt understöd eller därmed jämförlig periodisk utbetalning samt för avgifter för pensionsförsäkring och för annan personförsäkring, allt i den omfattning, som i 46 § 2 mom. kommunalskattelagen sägs. Gift kvinna äger ock, där sådana förhållanden äro förhanden, som i 46 § 3 mom. kommunalskattelagen angivas, tillgodonjuta avdrag, som där sägs.

3 mom. Sammanlagda beloppet av den inkomst från en eller flera förvärvskällor, vilken är skattpliktig i en kommun, med avdrag i förekommande fall enligt mom. 1 och mom. 2 här ovan, utgör den skattskyldiges inom samma kommun till landstingsskatt taxerade inkomst.

Den taxerade inkomsten skall angivas i jämna tiotal kronor, så att överskjutande belopp, som icke uppgår till fullt tiotal kronor, bortfaller.

§ 5.

Bestämmelserna i 3 §, 4 § tredje stycket, 48—70 §§ samt 72—75 §§ kommunalskattelagen skola i tillämpliga delar gälla i fråga om landstingsskatt och taxering till dylik skatt.

Likaledes skola, i den mån bestämmelserna i kommunalskattelagen, eller i denna lag meddelade, med stadganden i kommunalskattelagen likartade bestämmelser skola tillämpas vid taxeringen till landstingsskatt, anvisningarna till kommunalskattelagen i motsvarande delar lända till efterrättelse.

§ 6.

Där för tillämpningen av denna lag erfordras ytterligare föreskrifter äger Konungen utfärda sådana föreskrifter.

Denna lag träder i kraft den 1 januari 1933.

Därest någon skall jämlikt bestämmelserna i förordningen den 28 oktober 1910 angående bevilning av fast egendom samt av inkomst eftertaxeras till bevilning för inkomst eller enligt föreskriften i kommunalskattelagen den 28 september 1928 eftertaxeras till kommunal inkomstskatt skall han, där omständigheterna så föranleda, jämväl eftertaxeras till landstingsskatt för den till bevilning eller till kommunal inkomstskatt beskattningsbara inkomsten.

Vad som stadgats i punkterna 5—7 av de särskilda övergångsbestämmelser, som skola iakttagas vid kommunalskattelagens tillämpning, skall äga motsvarande tillämpning jämväl vid taxeringen till landstingsskatt.

Förslag**till förordning om vissa ändringar i taxeringsförordningen
den 28 september 1928.**

1 §.

Taxering — — — enligt kommunalskattelagen, enligt lagen om landstingsskatt, enligt — — — lag.

2 §.

1 mom. I — — — rum;

taxering för inkomst eller förmögenhet: taxering till kommunal inkomstskatt, till landstingsskatt, till statlig — — — överståthållareämbetet.

26 §.

1 mom. Nedannämnda — — — för förmögenhet;

2) fysisk person, därest han antingen

a) nästföregående år varit taxerad till kommunal inkomstskatt, till landstingsskatt eller till statlig inkomst- och förmögenhetsskatt; eller

b) under — — — enligt kommunalskattelagen, lagen om landstingsskatt eller förordningen om — — — hans enligt kommunalskattelagen eller lagen om landstingsskatt beräknade taxerade — — — stadgas.

28 §.

Självdeklaration — — — *allmän självdeklaration* till ledning vid taxering till nämnda skatt samt till kommunal inkomstskatt och landstingsskatt i samma kommun, dels i varje annan kommun, där han är skattskyldig till kommunal inkomstskatt eller landstingsskatt, *särskild självdeklaration* — — — skattskyldig till kommunal inkomstskatt och landstingsskatt.

Finnes — — — särskild kommun.

84 §.

1 mom. Under — — — förmäles.

2 mom. Varje år — — — till kommunal inkomstkatt, till landstingskatt samt till — — — åsätts.

Så snart — — — till kommunal inkomstkatt och till landstingskatt beträffande — — — skall upptagas.

85 §.

Taxering till kommunal inkomstkatt och till landstingskatt på grund — — — blivit taxerad till kommunal inkomstkatt eller landstingskatt.

86 §.

För varje — — — en längd över taxeringen till kommunal inkomstkatt, landstingskatt, statlig — — — den skattskyldiges namn.

I inkomstlängden antecknas särskilt

dels i avseende å kommunal inkomstkatt och landstingskatt uppskattad inkomst — — — och ledamöter.

92 §.

1 mom. Har — — — taxeringar.

2 mom. Föreligger — — — till kommunal inkomstkatt eller till landstingskatt för viss inkomst — — — prövningsnämnden.

93 §.

Landskamreraren — — — kommunalskattelagen.

Finner — — — desamma.

Jämväl — — — därom.

Finner — — — ordförande.

Landskamreraren — — — utredning.

I fråga om — — — och därjämte till kommunal inkomstkatt eller till landstingskatt inom annat — — — taxering.

96 §.

1 mom. Länsprövningsnämnderna — — — handläggning.

2 mom. Har — — — taxering.

Föreligger — — — till kommunal inkomstkatt eller landstingskatt för viss — — — avser.

118 §.

Över beslut — — — och landsting.

b) i fråga om taxering för inkomst eller förmögenhet:

av — — — rörer;

av vederbörande — — — taxering till kommunal inkomstkatt, landstingskatt, kommunal — — — och förmögenhetsskatt;

av vederbörande municipalsamhälle — — — till kommunal inkomstskatt eller till landstingsskatt;

c) i fråga — — — överjägmästare.

123 §.

1 mom. Har — — — kammarrätten.

2 mom. Den som taxerats till kommunal inkomstskatt, till landstingsskatt eller till statlig — — — förmögenhet;

den som taxerats till kommunal inkomstskatt eller till landstingsskatt, ehuru han — — — skett,

den som taxerats till kommunal inkomstskatt eller till landstingsskatt för samma inkomst å mer än en ort,

den som — — — taxeringsnämnds beslut.

141 §.

1 mom. Hörsammas — — — varom fråga är, eller, där allenast taxering till landstingsskatt ågått, femtio öre för varje full landstingsskattekrona, i ett vart fall dock minst tio kronor.

Har — — — tjänstefel.

143 §.

1 mom. Har — — — tjugofem kronor. Därest det oriktiga meddelandet avsett förhållande, som utövat eller kunnat utöva inverkan allenast å taxering till kommunal inkomstskatt och taxering till landstingsskatt eller enbart å taxering till kommunal inkomstskatt, vare straffet — — — tjugufem kronor. Har det oriktiga meddelandet avsett förhållande, som utövat eller kunnat utöva inverkan allenast å taxering till landstingsskatt, vare likaledes straffet böter, om det oriktiga meddelandet blivit vid taxeringen följt, högst tjugufem öre för varje landstingsskatteöre, som därigenom kommit att icke påföras den skattskyldige, och i annat fall högst tjugufem öre för varje landstingsskatteöre, som icke skulle påförts den skattskyldige, därest det oriktiga meddelandet blivit följt vid taxeringen, i vartdera fallet dock minst tjugufem kronor.

Har — — — tjänstefel.

Berörda båda motioner hava behandlats av sammansatt konstitutions- och bevillningsutskott.

Beträffande de skäl motionärerna anført till stöd för sina förslag, får utskottet hänvisa till motionerna.

Enligt 46 § 1 mom. lagen om landsting åligger med viss inskränkning skyldighet att erlägga landstingsskatt envar, som jämlikt senast fastställda taxeringslängder är inom landstingsområdet skattskyldig till allmän kom-

Utskottet.

Gällande
bestämmelser.

munalskatt. Landstingsskatt utgöres av skattskyldig i förhållande till det antal skattekröner och skatteören, som enligt bestämmelserna i kommunalskattelagen påförts honom på grund av skattskyldighet inom landstingsområdet.

Landstingsskatten regleras sålunda av samma skattefördelningsnormer som den allmänna kommunalskatten. Liksom kommunalskatten utgår landstingsskatten som skatt å fastighet och av inkomst. Även landstingsskatten har, såsom av det anförda framgår, utformats i enlighet med det s. k. garantiskattesystemet.

1928 och
1930 års
riksdagar.

1928 års riksdag anhöll i samband med anmälan av sitt beslut i kommunalskattefrågan (riksdagens skrivelse nr 344), att Kungl. Maj:t ville föranstalta om utredning rörande bland annat frågan i vad mån och på vad sätt trygandet åt kommunerna av tillgång till fasta beskattningsunderlag kunde komma att utöver fastighet vila å även andra beskattningsföremål såsom näringsföretag och penningkapital samt likaledes frågan hur vid sådan beskattning hänsyn skall kunna tagas till de skattskyldiges olika skatteförmåga. Sedermera förnyade 1930 års riksdag (riksdagens skrivelse nr 340) sin framställning i fråga om denna utredning samt hemställde, att den måtte utföras med den skyndsamhet, som med hänsyn till uppgifternas natur och omfattning är möjlig. I anledning härav tillkallades samma år sakkunniga (1930 års kommunalskatteberedning) med uppdrag att inom finansdepartementet biträda med utredning av vissa i statsrådsprotokollet för den 30 juli 1930 angivna skatteregleringsfrågor, med rätt för departementschefen att meddela de direktiv för arbetets bedrivande, som framdeles kunde finnas erforderliga.

1931 års
riksdag.

I två likalydande motioner nr 180 i första kammaren och nr 267 i andra kammaren framställdes vid 1931 års riksdag förslag om sådan ändring i landstingslagen, att skyldighet att erlägga landstingsskatt skulle åligga den, som inom landstingsområdet vore skattskyldig till kommunal inkomstskatt.

I sitt i anledning av motionerna avgivna utlåtande nr 6 anförde konstitutionsutskottet, att enligt vad utskottet inhämtat 1930 års kommunalskatteberedning komme att upptaga frågan om fastighetsskattens avskaffande såsom landstingsskatt till behandling i samband med de övriga skatteregleringsfrågor, som fölle inom området för beredningens verksamhet. Vid sådant förhållande hade utskottet funnit sig böra avstyrka bifall till motionerna utan att ingå i saklig prövning av desamma. Konstitutionsutskottets hemställan bifölls av riksdagen.

Proposition
nr 220.

I proposition den 16 mars 1932, nr 220, har Kungl. Maj:t föreslagit bland annat, att repartitionstalet för jordbruksfastighet skall nedsättas, i vad angår jordbruksvärde, från 6 till 5 skatteören ävensom i samband därmed höjning av de skattefria avdragen för skattskyldig, vilkens hemortskommun tillhör ortsgrupp I eller II och ej utgör stad och vilkens beskattningsbara inkomst

med nu gällande avdragsbestämmelser icke överstiger 500 kronor. Sedan bevillningsutskottet i sitt betänkande nr 42 hemställt, att propositionen i denna del måtte av riksdagen antagas, har riksdagen numera bifallit bevillningsutskottets hemställan.

Den av motionärerna föreslagna anordningen avser icke att utgöra en definitiv reglering av landstingsbeskattningen utan allenast en provisorisk lösning i avbidan på slutförandet av nu pågående utredningar av frågorna rörande den kommunala skatteutjämningen och den kommunala skatteregleringen. Utskottet, som i frågans nuvarande läge och utan närmare utredning icke kan fullt bedöma på vad sätt den föreslagna provisoriska omläggningen skulle komma att verka, vill erinra därom, att en viss lättnad i jordbrukets beskattning torde komma att vinnas redan genom den sänkning av repartitionstalet för jordbruksvärde, som Kungl. Maj:t i år föreslagit och riksdagen beslutat. Men även bortsett härifrån måste utskottet finna en provisorisk lösning betänkelig, ej minst med hänsyn till att en utredning pågår om en mera definitiv reglering av landstingsbeskattningen och denna utredning torde kunna väntas snart bli färdig.

I de allmänna direktiv, som lämnats 1930 års kommunalskatteberedning, har uttalats, att utredningen bör vara förutsättningslös och såvitt möjligt allsidig. Såsom 1931 års konstitutionsutskott framhållit har också beredningen sin uppmärksamhet riktad på den av motionärerna förordade åtgärden att borttaga den särskilda skatten å fastigheter vid landstingsbeskattningen, och det torde kunna antagas, att därvid även andra näraliggande spörsmål göras till föremål för överbäganden.

Under återopande av vad sålunda anförts får utskottet hemställa,

att förevarande motioner I: 106 av herr Fritiof Gustafson och friherre Lagerfelt samt II: 151 av herr Skoglund m. fl., om provisorisk omläggning av landstingsskatten, icke måtte föranleda någon riksdagens åtgärd.

Stockholm den 26 maj 1932.

På sammansatta konstitutions- och bevillningsutskottets vägnar:

C. A. REUTERSKIÖLD.

Närvarande:

från första kammaren: herrar Reuterskiöld, Strömberg, Hansson, Sundberg, Johansson-Dahr, Bürg, Boman, Bergman*, Jönsson i Slätåker* och Wahlmark;

från andra kammaren: herrar Magnusson i Tumhult, Gustafson i Kasenberg, Anderson i Norrköping, Andersson i Igelboda*, Fast, Jönsson i Boa, Lithander, Olsson i Gävle, Ericson i Boxholm och Heiding.

*) Icke närvarit vid justeringen av utlåtandet.